

Säkerhetspolisens tillämpning av den allmänna bestämmelsen om längsta tid för behandling (s.k. behovsgallring) av personuppgifter i det centrala underrättelsesystemet

Sammanfattning

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden har granskat Säkerhetspolisens tillämpning av den allmänna bestämmelsen om längsta tid för behandling av personuppgifter i det centrala underrättelsesystemet. Granskningen har syftat till att kontrollera om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter i systemet är förenlig med bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter (SDL).

Nämnden konstaterar att Säkerhetspolisen inte uppfyller kravet på att kontinuerligt pröva det fortsatta behovet av att behandla personuppgifter, vilket innebär en risk för att personuppgifter behandlas i systemet under längre tid än vad som är nödvändigt. Säkerhetspolisen uppmanas därför att vidta de ytterligare åtgärder som behövs för att säkerställa att personuppgiftsbehandlingen i systemet sker i enlighet med bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket SDL. Säkerhetspolisen uppmanas även att se över innehållet i sina rutiner.

Ett urval av registreringar i systemet har särskilt granskats av nämnden. Nämnden har synpunkter på behandlingen av flera av de utvalda registreringarna. Synpunkterna avser framförallt att det trots erhållna svar från Säkerhetspolisen inte är möjligt för nämnden att ta ställning till behovet av uppgifterna på ett tillfredsställande sätt. I brist på mer konkreta motiveringar från Säkerhetspolisen finns det därför anledning att ifrågasätta om behandlingen fortsatt är nödvändig.

Innehåll

1.	Bakgrund.....	3
1.1.	Inledning	3
1.2.	Rättsliga utgångspunkter	3
2.	Utredningen	4
2.1.	Genomförande.....	4
2.2.	Nämndens iakttagelser	5
2.3.	Säkerhetspolisens svar.....	6
2.3.1	Allmänt.....	6
2.3.2	Registreringar som nämnden har granskat	7
3.	Nämndens bedömning.....	7
3.1.	Allmänt om lagstiftarens krav.....	7
3.2.	Säkerhetspolisens tillämpning av 4 kap. 1 § första stycket SDL	8
3.3.	Säkerhetspolisens rutiner	10
3.4.	Särskilt om de registreringar som nämnden har granskat	10
4.	Beslut.....	11

1. Bakgrund

1.1. Inledning

I nämndens tillsynsplan för år 2021 anges bl.a. att Säkerhetspolisens tillämpning av bestämmelserna om längsta tid för behandling i det centrala underrättsystemet (systemet) ska granskas. Bestämmelserna i SDL ger ofta Säkerhetspolisen möjlighet att behandla personuppgifter under en lång tid.

Den 16 november 2022 beslutade nämnden att inleda en granskning av om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter i det centrala underrättsystemet är förenlig med den allmänna bestämmelsen om längsta tid för behandling i 4 kap. 1 § första stycket SDL. Granskningen har varit avgränsad till att endast avse bearbetade personuppgifter i systemet.

Följande frågor har stått i fokus för nämndens granskning.

- Behandlas personuppgifter under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen?
- Vilka rutiner har Säkerhetspolisen för att säkerställa att personuppgifter inte behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen? Är rutinerna ändamålsenliga?

1.2. Rättsliga utgångspunkter

Enligt den allmänna bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket SDL får personuppgifter inte behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen. Det innebär att personuppgifter i regel ska tas bort när det inte längre finns ett fortsatt behov av att behandla uppgifterna. Bestämmelsen har nära anknytning till 2 kap. 8 § SDL av vilken det framgår att personuppgifter som behandlas ska vara adekvata och relevanta i förhållande till ändamålen med behandlingen och att fler personuppgifter inte får behandlas än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen.

I 4 kap. SDL finns även bestämmelser med tidsfrister för längsta tid för behandling av personuppgifter. För personuppgifter som är bearbetade gäller enligt 4 kap. 7 § första stycket SDL att sådana uppgifter inte får behandlas längre än tio år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen gjordes avseende personen. Enligt andra stycket i samma paragraf får uppgifter om en person som vid tiden för registreringen var under 18 år inte behandlas längre än fem år efter utgången av det kalenderår då den senaste

registreringen gjordes avseende den unge, förutsatt att någon ny registrering inte har gjorts efter det att personen fyllt 18 år. För personuppgifter som hänför sig till sådan säkerhetshotande verksamhet som avses i 18 och 19 kap. brottsbalken och som utövas av främmande makt gäller enligt 4 kap. 9 § SDL att sådana uppgifter inte får behandlas längre än 40 år efter det kalenderår då den senaste registreringen gjordes avseende personens anknytning till brott eller brottslig verksamhet. För personuppgifter som ännu inte har bearbetats och som behandlas i en uppgiftssamling för bearbetning och analys gäller enligt 4 kap. 8 § SDL att sådana uppgifter inte får behandlas längre än tre år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen gjordes avseende personen.

De angivna tidsfristerna för längsta tid för behandling i 4 kap. 7–9 §§ SDL ska läsas mot bakgrund av den allmänna bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket SDL. Om det inte längre finns ett behov av uppgifterna sett till det angivna ändamålet ska behandlingen avslutas, även om tidsfristerna i 4 kap. 7–9 §§ SDL inte har överskridits. Prövningen av om det fortsatt finns ett behov av att behandla uppgifterna måste således göras kontinuerligt.¹

2. Utredningen

2.1. Genomförande

Utredningen har genomförts genom att Säkerhetspolisen på nämndens begäran har svarat på frågor bl.a. om hur Säkerhetspolisen säkerställer att personuppgifter i systemet inte behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen, om Säkerhetspolisen har några riktlinjer eller rutiner för att säkerställa att personuppgifter i systemet inte behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt samt om och i så fall hur Säkerhetspolisen uppfyller kravet på att kontinuerligt pröva det fortsatta behovet av att behandla personuppgifter i systemet. En sammanställning av Säkerhetspolisens svar i denna del återges i avsnitt 2.3.1. Säkerhetspolisen har i samband med besvarandet av frågorna också gett in utdrag från vissa interna rutindokument.

Granskningen har vidare utförts genom att nämnden den 16 mars och 6 april 2023 genomfört en inspektion hos Säkerhetspolisen. Vid inspektionen gjordes sökningar i systemet inom verksamhetsområdena kontraterror, kontraspionage, författningsskydd, personskydd, säkerhetsskydd och icke-spridning. Syftet med inspektionen var att granska om personuppgifter behandlas under

¹ Se t.ex. prop. 2018/19:163 s. 235.

längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen. Tolv sökträffar valdes ut för närmare granskning. Samtliga utvalda sökträffar avsåg personuppgifter som hade behandlats i systemet under en längre tid. Efter inspektionen har Säkerhetspolisen på nämndens begäran besvarat frågor rörande fem av de utvalda sökträffarna. Säkerhetspolisen har bl.a. fått svara på för vilket särskilt ändamål uppgifterna behandlas och om Säkerhetspolisen bedömer att det är nödvändigt att behandla de aktuella uppgifterna med hänsyn till ändamålet med behandlingen och till tiden som uppgifterna har behandlats. En sammanfattning av Säkerhetspolisens svar avseende vissa av sökträffarna återges i avsnitt 2.3.2.

Av sekretesskäl återges endast delar av nämndens iakttagelser och Säkerhetspolisens svar i avsnitt 2.2 och 2.3.

2.2. Nämndens iakttagelser

Av de tolv sökträffar som valdes ut för närmare granskning behandlades tre inom Säkerhetspolisens verksamhetsområde kontraterror, två inom kontrapionage, två inom säkerhetsskydd, två inom personskydd och tre inom författningsskydd. Två av de tolv sökträffarna avsåg registreringar beträffande underåriga personer.

Exempel 1 avsåg bl.a. en registrering från år 2015 om att en person hade ansökt om visum vid ett europeiskt lands generalkonsulat i Irak. Personen bedömdes tillhöra en viss väpnad grupp, men det fanns inte några indikationer på att personen utgjorde ett hot.

Exempel 2 avsåg bl.a. en registrering från år 2015 om att en person hade skickat hotfulla e-postmeddelanden till en skyddsperson inom den centrala statsledningen.

Exempel 3 avsåg bl.a. en registrering från år 2014 om att en person ingick i ett mc-gäng med kopplingar till ett kriminellt nätverk.

Exempel 4 avsåg bl.a. en registrering från år 2014 med koppling till en demonstration. I samband med att polisen verkställde ett omhändertagande gjordes ett försök att frita en person. Efter händelsen misstänktes en annan person för främjande av flykt.

Exempel 5 avsåg bl.a. en registrering från år 2020 rörande ett barn vars föräldrar enligt uppgift hade separerat. Barnets föräldrar var misstänkta av Säkerhetspolisen för allvarlig brottslig verksamhet.

2.3. Säkerhetspolisens svar

2.3.1 Allmänt

Säkerhetspolisen har sammanfattningsvis anfört bl.a. följande. Generellt säkerställs att informationen i systemet behandlas korrekt genom ett antal åtgärder som logguppföljning, olika former av kvalitetskontroller och återkommande insatser kring granskning av bl.a. längsta tid för behandling. Förutom den utbildning, handledning och uppföljning som ges till nyanställda medarbetare utförs också återkommande kvalitetshöjande insatser som utbildningar, workshops, m.m. inom ramen för arbetet med informationskvalitet.

Säkerhetspolisens inställning är att behovsbedömningen om längsta tid för behandling görs i samband med att uppgifter förs in i systemet. Mot bakgrund av myndighetens uppdrag bedöms behovet av personuppgifter bestå fram till dess att de lagstadgade tidsfristerna för längsta tid för behandling faller ut. Säkerhetspolisen gör generellt inte några förnyade bedömningar kring behovet av underrättelseinformation annat än kort inpå att tiden för längsta tid för behandling faller ut. Det gäller oavsett verksamhetsområde, om det rör sig om behandling av känsliga personuppgifter eller om uppgifterna avser underåriga. I samband med att en uppgift registreras kan dock särskilda överväganden i det enskilda fallet medföra att det anges en kortare tidsfrist för när uppgifterna ska tas bort än den lagstadgade.

Mot bakgrund av det särskilda arbete som Säkerhetspolisen bedriver är det relevant att känna till att en personuppgift som behandlas inom ett verksamhetsområde för ett visst angivet ändamål också tidigare har behandlats inom ett annat verksamhetsområde för ett annat angivet ändamål. Bedömningen av huruvida behovet består gällande en personuppgift som behandlas inom ett verksamhetsområde för ett visst angivet ändamål, och som samtidigt ska fortsätta behandlas inom ett annat verksamhetsområde för ett annat angivet ändamål, landar därför i att Säkerhetspolisen fortsatt har ett behov av att behandla uppgiften för båda ändamålen.

Säkerhetspolisen anser att myndigheten uppfyller kravet på att kontinuerligt pröva det fortsatta behovet av att behandla personuppgifter i systemet. Säkerhetspolisen behöver över tid kunna samla in, sammanställa och analysera uppgifter även om de inte kan hänföras till något konkret brott eller till någon mer definierad brottslig verksamhet. Myndigheten har ett stort behov av att behandla personuppgifter under hela den lagstadgade längsta tiden för behandling, förutsatt att ändamålet för att behandla personuppgifterna består under denna tid. Om ändamålet för behandlingen skulle falla kommer Säkerhetspolisen skyndsamt att avsluta behandlingen av uppgifterna. Säkerhetspolisens

kontinuerliga bedömning kring behovet av att behandla personuppgifter baseras därför på att ändamålet för fortsatt behandling består.

2.3.2 Registreringar som nämnden har granskat

Säkerhetspolisen har sammanfattningsvis anfört bl.a. följande.

Vad avser exempel 1 har Säkerhetspolisen ett behov av att registrera misstänkta medlemmar i sådana väpnade grupper. Det gäller även om personen i fråga vid tidpunkten för registrering inte bedömdes utgöra ett hot. Den väpnade grupp som anges i registreringen bedöms ingå i en terrororganisation.

Vad avser exempel 2 har Säkerhetspolisen ett uppdrag att skydda den centrala statsledningen. I Säkerhetspolisens bedömningar av vilka aktörer som kan agera på uttalade hot behöver underlag för samtliga uttalade hot ingå. Mängden uttalade hot kan också påverka beslutsfattandet hos personen som mottar hoten, vilket kan innebära att det demokratiska beslutsfattandet begränsas. Säkerhetspolisen behöver även fortlöpande kunna följa hur hot utvecklas över tid.

Personen som registreringen i exempel 3 avser har via mc-gänget koppling till flera andra personer som enligt Säkerhetspolisen är misstänkta för bl.a. terrorverksamhet. En av personerna i sammanhanget är också registerkontrollerad.

Registreringen i exempel 4 har koppling till en demonstration som ställdes in på grund av en motdemonstration. I samband med detta anmäldes ett stort antal personer för brott. En av Säkerhetspolisens skyddspersoner var föremål för motdemonstranternas protester. Säkerhetspolisen har ett behov av att kartlägga personer som rör sig i kretsen runt författningshotande verksamhet.

Uppgifterna i exempel 5 har bedömts som absolut nödvändiga på grund av faran att vistas i den miljö som föräldrarna vistas och är aktiva i. Uppgifterna om barnet behöver registreras för att kunna följa utvecklingen över tid och för att löpande bedöma föräldrarnas avsikt och förmåga att begå brott. Det är inte tillräckligt att behandla avidentifierade uppgifter om barnet.

3. Nämndens bedömning

3.1. Allmänt om lagstiftarens krav

Vid införandet av den tidigare gällande polisdatalagen (2010:361) ansågs en tidsfrist om som längst tio år i allmänhet utgöra en lämplig avvägning mellan Säkerhetspolisens behov av personuppgiftsbehandling och den enskildes krav på att uppgifter inte behandlas under en alltför lång tid. Av förarbetena till lagen framgår även att tidsfristen om tio år utgör den senaste tidpunkten för

när uppgifterna måste tas bort. Om det före tidsfristens utgång står klart att uppgifterna saknar betydelse för Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet ska de tas bort redan då.²

En tidsperiod om tio år ansågs fortsatt ha fog för sig vid utformningen av SDL, varför det beslutades om en motsvarande sådan tidsfrist.³ Samtidigt infördes en ny särskild bestämmelse med en förlängd tidsperiod om 40 år för personuppgifter som hänför sig till viss säkerhetshotande verksamhet (4 kap. 9 § SDL).⁴ Enligt förarbetena skulle dock som utgångspunkt alltjämt gälla att personuppgifter inte får behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen (4 kap. 1 § första stycket SDL).

Enligt nämnden framgår det tydligt av förarbetena att den allmänna bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket SDL förutsätter att Säkerhetspolisen – inom rimliga gränser – kontinuerligt prövar det fortsatta behovet av de personuppgifter som redan behandlas av myndigheten. Prövningen måste göras trots att någon tidsfrist för längsta tid för behandling inte har passerats. Behovet av uppgifterna ska prövas mot det särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamålet med behandlingen, dvs. mot ändamålet i det enskilda fallet. Enligt nämnden gäller vad som nu sagts oavsett vilken av tidsfristerna i 4 kap. 7–9 §§ SDL som sätter ramen för längsta tid för behandling.

3.2. Säkerhetspolisens tillämpning av 4 kap. 1 § första stycket SDL

Av Säkerhetspolisens svar framgår att myndigheten gör en behovsprövning i samband med att uppgifterna förs in i systemet och att behovet därefter i regel anses bestå fram till utgången av den lagstadgade tidsfrist som gäller för uppgifterna. Därmed görs det generellt inte några behovsprövningar annat än när personuppgifterna registreras i systemet eller i samband med att uppgifterna ska tas bort, och då för att pröva om det finns ett behov av att förlänga behandlingen. Nämnden är kritisk till detta förhållningssätt och anser att en sådan tillämpning av 4 kap. 1 § första stycket SDL inte är förenlig med lagstiftarens avsikt. Inte minst eftersom det av förarbetena uttryckligen framgår att en prövning av om en personuppgift är nödvändig för behandlingen ska göras kontinuerligt och inte bara när uppgiften registreras eller på annat sätt samlas in.⁵

² Prop. 2009/10:85 s. 269.

³ Prop. 2018/19:163 s. 120 f.

⁴ Prop. 2018/19:163 s. 122 ff. och s. 237.

⁵ Prop. 2018/19:163 s. 224 och 235.

Nämnden har förståelse för Säkerhetspolisens särskilda uppdrag och att det i regel finns en lagstadgad tidsfrist om tio år som utgör ramen för hur länge uppgifter som längst får behandlas. Nämnden har även förståelse för att det i många fall kan vara nödvändigt att behandla uppgifter under hela den lagstadgade tidsfristen. Det förutsätter dock att behovet består under hela tidsperioden – vilket i sin tur förutsätter att Säkerhetspolisen i vart fall med viss regelbundenhet under tidsperioden prövar behovet av uppgifterna mot ändamålet med behandlingen.

Nämnden godtar därför inte Säkerhetspolisens resonemang om att så länge det finns ett ändamål med behandlingen får det också anses finnas ett behov av att behandla uppgifterna. Som redogjorts för ovan får personuppgifter bara behandlas för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. Därutöver måste behovet av uppgifterna kontinuerligt prövas mot ändamålet med behandlingen eftersom det endast är sådana personuppgifter som är adekvata och relevanta i förhållande till ändamålet som får behandlas. Dessutom får uppgifterna inte heller vara fler än nödvändigt, vilket understryker kravet på att en fortlöpande bedömning även görs i det avseendet. Om en och samma personuppgift behandlas för flera ändamål ska behovet av uppgiften prövas mot samtliga angivna ändamål. Faller behovet bort för ett av ändamålen innebär det att den behandlingen ska upphöra.⁶ Säkerhetspolisens nuvarande hållning innebär i praktiken att uppgifter som behandlas för ett visst ändamål aldrig kommer att bedömas som obehövliga så länge ändamålet med behandlingen består eller förutsatt att samma uppgifter bedöms som nödvändiga att behandla för ett annat ändamål. Denna inställning kan inte anses stå i linje med lagstiftarens avsikt.

Nämnden ser positivt på de kvalitetskontroller, utbildningsinsatser och andra åtgärder som Säkerhetspolisen har redogjort för i sina svar. Dessa åtgärder lägger en god grund för att säkerställa att personuppgiftsbehandlingen i systemet blir korrekt och att personuppgifter inte behandlas för länge. Nämnden ser också positivt på Säkerhetspolisens rutin att i vissa fall redan vid nyregistrering ange en kortare tidsfrist än den lagstadgade för när uppgifter ska tas bort. De insatser och åtgärder som Säkerhetspolisen har redogjort för tycks dock uteslutande ta sikte på att bedöma och kontrollera nyare information i systemet. Åtgärderna kan därför inte ensamt anses tillräckliga för att säkerställa att personuppgifter inte behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen.

⁶ Prop. 2018/19:163 s. 235.

Sammantaget bedöms Säkerhetspolisen inte uppfylla kravet i 4 kap. 1 § första stycket SDL på att kontinuerligt pröva det fortsatta behovet av att behandla personuppgifter i systemet. Detta är särskilt anmärkningsvärt mot bakgrund av att Säkerhetspolisen tillåts registrera uppgifter i ett mycket tidigt skede och därefter behandla uppgifterna under lång tid. Genom att inte uppfylla lagstiftarens krav i detta avseende finns det enligt nämnden en risk för att personuppgifter behandlas i systemet under längre tid än vad som är nödvändigt. Säkerhetspolisen uppmanas därför att vidta de ytterligare åtgärder som behövs för att säkerställa att personuppgiftsbehandlingen i systemet sker i enlighet med lag. Ett exempel skulle kunna vara att med viss regelbundenhet utföra registervårdsinsatser avseende information som har behandlats en viss tid utan att någon nyare information har tillkommit.

3.3. Säkerhetspolisens rutiner

Nämnden har tagit del av utdrag från vissa av Säkerhetspolisens interna rutiner. Av dessa framgår att bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket SDL nämns i vissa avsnitt. Det saknas dock närmare redogörelser för lagstiftarens avsikt med bestämmelsen och vilka effekter den får för myndighetens personuppgiftsbehandling. Nuvarande rutiner bedöms inte vara tillräckliga för att säkerställa att personuppgifter inte behandlas under längre tid än nödvändigt. I stället kan de felaktigt ge intrycket av att personuppgifter i regel ska behandlas fram till dess att den lagstadgade fristen för längsta tid för behandling löpt ut.

Säkerhetspolisen uppmanas därför även att se över sina rutiner i syfte att förtydliga innebörden av bestämmelsen och på så sätt säkerställa att personuppgifter inte behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt. Av rutinerna bör framgå att behovet av personuppgifter ska prövas kontinuerligt. Det bör även framgå vilka arbetssätt Säkerhetspolisen har för att uppfylla det kravet.

3.4. Särskilt om de registreringar som nämnden har granskat

Nämnden bedömer efter erhållna svar och förtydliganden från Säkerhetspolisen att de granskade personuppgifterna i exempel 3 alltså är nödvändiga att behandla för ändamålet med behandlingen.

Vad avser exempel 1, 2 och 4 anser nämnden att Säkerhetspolisen i hög grad har besvarat nämndens frågor i generella ordalag. Svaren utgör i stora delar redogörelser för Säkerhetspolisens uppdrag och vilka uppgifter myndigheten i allmänhet har ett behov av. Nämnden tolkar Säkerhetspolisens svar som att de allmänna redogörelserna utgör både ändamålet med behandlingen i det enskilda fallet samt skälen till varför det alltså finns ett behov av de aktuella uppgifterna. Nämnden anser att Säkerhetspolisens svar speglar den allmänna

hållning som myndigheten har och som redovisats i avsnitt 2.3.1. Bristerna i denna hållning har nämnden redan kommenterat. Enligt nämnden är det visserligen inte uteslutet att det kan finnas ett fortsatt behov för Säkerhetspolisen att behandla de aktuella personuppgifterna. Detta behov måste dock kunna motiveras av Säkerhetspolisen på ett konkret sätt i det enskilda fallet. Nämnden anser att det av Säkerhetspolisens svar inte på ett tillräckligt tydligt sätt framgår varför det efter nästan nio år fortfarande finns ett behov av uppgifterna. Sett till de tämligen detaljfattiga svar som erhållits från Säkerhetspolisen är det inte möjligt för nämnden att på ett tillfredsställande sätt ta ställning till behovet av uppgifterna. I brist på mer konkreta motiveringar finns det därför anledning att ifrågasätta om behandlingen av uppgifterna fortsatt är nödvändig.

Vad slutligen avser exempel 5 konstaterar nämnden att det inte är tillåtet att behandla personuppgifter om det bedöms som tillräckligt att behandla aidentifierade uppgifter.⁷ De skäl som Säkerhetspolisen redogjort för bedöms inte vara tillräckliga för att motivera behovet av att behandla personuppgifterna om barnet ifråga, särskilt inte sett till barnets låga ålder. Nämnden anser att det går att följa utvecklingen avseende föräldrarnas avsikt och förmåga utan att för den saken registrera sökbara personuppgifter rörande barnet. Eftersom det bedöms som tillräckligt att behandla aidentifierade uppgifter finns det inte något behov av att fortsätta behandla personuppgifterna. Behandlingen bör därför upphöra.

4. Beslut

Med detta uttalande avslutas ärendet.

På Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens vägnar,

Gunnel Lindberg

I avgörandet har deltagit: Gunnel Lindberg (ordförande), Barbro Thorblad, Anti Avsan, Charlotta Bjälkebring Carlsson, Matheus Enholm, Eva Flyborg, Christina Linderholm, Olle Sandahl och Björn von Sydow (enhälligt).

⁷ Prop. 2018/19:163 s. 235.

Föredragande: Lori Flodmark

Expedition till:

Säkerhetspolisen, Rättsenheten (dnr 2022-28446)

Kopia för kännedom till:

Integritetsskyddsmyndigheten